

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

výrok dne 3. 5. 2019

výrok dne

a je vykonáno dne

č. j. 1 Nc 1810/2015-102

1 P a Nc 612/2015

V Písku

dne 6. 05. 2019.



USNESENÍ

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Mörtlem ve věci
navrhovatelky:

bytem
zastoupená advokátem
sídlem

za účasti

domnělého otce:

bytem

matky navrhovatelky:

bytem
zastoupená advokátem
sídlem

o určení otcovství

takto:

- I. Řízení o návrhu ze dne 13. 10. 2015 na určení otcovství domnělého otce k navrhovatelce **se zastavuje.**
- II. Domnělý otec **je povinen** zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení ve výši 21 924 Kč do 3 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta
- III. Domnělý otec **je povinen** zaplatit matce navrhovatelky náhradu nákladů řízení ve výši 2 178 Kč do 3 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta
sídlem
- IV. Domnělý otec **je povinen** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Písku soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení a soudní poplatek z odvolání v celkové výši 4 000 Kč do 3 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Podáním doručeným Okresnímu soudu v Písku dne 13. 10. 2015 se navrhovatelka domáhala určení otcovství domnělého otce
narozeného
ve vztahu ke své osobě.
2. Usnesením ze dne 27. 12. 2016, č. j. 1 Nc 1810/2015-38, Okresní soud v Písku řízení zastavil podle § 159a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a to pro překážku věci rozsouzené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Vargová.

3. Předmětné rozhodnutí bylo k odvolání navrhovatelky potvrzeno usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 6. 2017, č. j. 5 Co 398/2017-50.
4. Nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 8. 1. 2019, sp. zn. I. ÚS 2845/17, pak byla obě výše uvedená rozhodnutí ke stížnosti navrhovatelky zrušena pro porušení práv navrhovatelky zaručených v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
5. V rámci řízení probíhajícího po vydání zrušujícího nálezu Ústavního soudu České republiky Okresní soud v Písku usnesením ze dne 7. 2. 2019, č. j. 1 Nc 1810/2015-77, přibral do řízení jako účastníci podle § 7 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), matku navrhovatelky, a to v souladu s ust. § 6 odst. 2 a § 420 odst. 1 z. ř. s.
6. Dne 18. 3. 2019 Okresní soud v Písku protokolárně přijal prohlášení domnělého otce ohledně jeho otcovství k navrhovatelce. Obdobně pak bylo přijato již dne 13. 3. 2019 prohlášení matky navrhovatelky ohledně otcovství domnělého otce k navrhovatelce prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Českých Budějovicích.
7. Podle § 779 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), nedojde-li k určení otcovství podle § 776, 777 nebo 778, má se za to, že otcem je muž, jehož otcovství bylo určeno souhlasným prohlášením matky a tohoto muže. Podle § 415 odst. 2 z. ř. s. dojde-li k souhlasnému prohlášení rodičů o otcovství, uvede se to v protokolu a oznámí matričnímu úřadu, který vede knihu narození, v níž je dítě zapsáno. Podle § 424 z. ř. s. bylo-li otcovství k dítěti určeno v řízení podle § 415 nebo 416, soud řízení o určení otcovství zastaví.
8. S ohledem na skutečnost, že v průběhu řízení o určení otcovství došlo ve smyslu citovaných ustanovení k souhlasnému prohlášení matky navrhovatelky a domnělého otce o otcovství domnělého otce k navrhovatelce, rozhodl soud výrokem I. tohoto usnesení v souladu s ust. § 424 z. ř. s. o zastavení řízení.
9. Přípisem ze dne 19. 3. 2019 avizoval soud s ohledem na požadavek předvídatelnosti rozhodnutí domnělému otci, že hodlá přiznat náhradu nákladů řízení v rámci daného soudního řízení jak navrhovatelce, tak matce navrhovatelky, přičemž současně vyzval domnělého otce ke sdělení důvodů, pro něž by k přiznání náhrady nákladů řízení ostatním účastníkům vůči domnělému otci nemělo dojít.
10. V návaznosti na výzvu soudu domnělý otec ve svém podání doručeném soudu dne 21. 3. 2019 sdělil, že je starým a nemocným člověkem odkázaným na starobní důchod, tudíž není schopen platit náklady řízení navrhovatelce. Matce navrhovatelky pak snad žádné náklady nevznikly. Podle domnělého otce není důvod, aby platil náklady soudního řízení, pokud dojde k zastavení řízení na základě uznání otcovství z jeho strany, což je navrhovatelce ku prospěchu, když současně není jisté, jak by dopadl test DNA. Navrhovatelka by si měla uvědomit, že je starý a nemocný a neměla by uplatňovat peněžní náhrady proti vlastnímu otci, tím spíše za situace, že se domnělý otec svým postojem zasloužil o zkrácení řízení a zápisu otcovství do matriky.
11. Soud i po seznámení se s argumentací domnělého otce ve vztahu k otázce náhrady nákladů řízení na svém stanovisku nic nezměnil a o nákladech řízení rozhodoval analogicky podle ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř., podle kterého byl-li pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen v případě zastavení řízení hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení). V daném případě je zřejmé, že k zastavení řízení dochází v přímé návaznosti na chování domnělého otce po podání návrhu, které spočívá v prohlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Vargová.

(uznání) jeho otcovství vůči navrhovatelce. Nutno pak podotknout, že domnělý otec se v průběhu řízení navrhovatelkou uplatněnému nároku aktivně bránil až do okamžiku přijetí příslušného nálezu Ústavním soudem České republiky v měsíci lednu 2019. Argumentaci domnělého otce svědčící pro nepřiznání náhrady nákladů řízení tak nelze přisvědčit, když naopak je zřejmé, že je to právě domnělý otec, který svým přístupem celé řízení vyvolal a zapříčinil vznik nákladů řízení nejen navrhovatelce, ale i matce navrhovatelky, která je ze zákona dalším účastníkem řízení. Argumentaci domnělého otce pak z daného úhlu pohledu nelze označit jinak než za absurdní. Z těchto důvodů přiznal soud náhradu nákladů řízení vůči domnělému otci všem ostatním účastníkům.

12. Náhrada nákladů řízení navrhovatelky je tvořena odměnou advokáta za 8 úkonů právní služby po 1 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení včetně první porady s klientem, sepsání návrhu, účast na jednání soudu dne 1. 3. 2016, dne 8. 8. 2016, písemné podání ze dne 12. 9. 2016, odvolání ze dne 8. 2. 2017, ústavní stížnost, písemné podání ze dne 19. 2. 2019) podle § 7, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“), náhradou hotových výdajů za 8 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, cestovným v celkové výši 2 519 Kč za 2 cesty z Prahy do Písku a zpět k jednání soudu dne 1. 3. 2016 a dne 8. 8. 2016 při kombinované spotřebě motorového vozidla tovární značky výši 6,7 l nafty na 100 km a celkové ujeté vzdálenosti 436 km podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhrady za promeškaný čas v rozsahu 12 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o. s. ř. Celkem náklady řízení navrhovatelky činí 21 924 Kč, které je domnělý otec povinen zaplatit navrhovatelce v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupce navrhovatelky ve lhůtě 3 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení, když v dané souvislosti je třeba zdůraznit, že domnělý otec nikterak neosvědčil skutečnosti vedoucí ke stanovení delší lhůty k plnění než stanovené ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.
13. Soud oproti tomu nepřiznal navrhovatelce odměnu za úkony spočívající v další poradě s klientem dne 2. 10. 2015, dne 5. 9. 2016, dne 2. 9. 2017 a dále za nahlížení do spisu v archivu Praha dne 29. 4. 2016, neboť zástupce navrhovatelky soudu provedení těchto úkonů nikterak nedoložil. Rovněž nepřiznal trojnásobně zvýšenou odměnu za podání ústavní stížnosti, nýbrž pouze odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání ústavní stížnosti, jelikož daný úkon nepovažuje za natolik mimořádně obtížný, aby jeho složitost odůvodňovala zvýšení odměny ve smyslu ustanovení § 12 odst. 1 advokátního tarifu.
14. Pokud se týká náhrady nákladů řízení matky navrhovatelky, tato je tvořena nárokovanou odměnou advokáta za 1 úkon právní služby ve výši 1 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení včetně první porady s klientem) podle § 7, § 11 odst. 1 advokátního tarifu, náhradou hotových výdajů za 1 úkon právní služby ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o. s. ř., celkem tedy 2 178 Kč, které je domnělý otec povinen zaplatit matce navrhovatelky rovněž v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám jejího zástupce ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.
15. Soud současně výrokem IV. usnesení rozhodl o povinnosti domnělého otce zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Písku soudní poplatky ve výši celkem 4 000 Kč. V daném případě byla navrhovatelka od placení soudního poplatku osvobozena (§ 11 odst. 2 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném ke dni podání návrhu ve věci samé i ke dni podání odvolání). Poplatková povinnost přešla ve smyslu § 2 odst. 3 citovaného zákona na domnělého otce, přičemž soudní poplatek činí 2 000 Kč za jedno řízení (Položka 4 bod 1. písm. c) Sazebníku poplatků). Vzhledem ke skutečnosti, že ve věci byla vedena 2 řízení podléhající poplatkové povinnosti – řízení před soudem prvního stupně a řízení odvolací, činí výše soudních poplatků celkem 4 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek 9. dubna 2019

JUDr. Ondřej Mörtl v. r.
samosoudce

